

i Brug, men dette er ikke for mig Driftsikkerhed i Ordets rette Betydning, og jeg vil gerne, hvis det er muligt, have en Udtalelse om, hvor langt man er naaet i saa Henseende.

Endnu et lille Forhold vil jeg gerne berøre — det stammer fra Krigsperioden. Der var paa et givet Tidspunkt Tale om, at en stor Flyvereskadre skulde herover fra Amerika for at gøre Ende paa Krigen. Det var paa det Tidspunkt Regelen — det gælder maaske endnu —, at Luftfartøjer skulde bygges lette, de maatte ikke veje for meget, alt skulde være af et spinkelt, men alligevel stærkt Materiale. Jeg ved imidlertid, at der paa det paagældende Tidspunkt var en Hindring med Hensyn til at faa disse Fartøjer herover, en Hindring, som bestod i, at der til disse Maskiners Cylindre ikke maatte anvendes Gods, der var mere end 3 mm tykt, og en Beregning ud fra dette fastslog, at man ikke kunde regne med at bruge disse Motorer mere end et bestemt Antal Timer, samt at hvis Maskinerne skulde flyve fra Amerika til Europa, vilde det Tidsrum, i hvilket de vilde være i Stand til at fungere, være forløbet, naar de naaede til Europa, saa at de ikke kunde anvendes til Tjeneste her. Der var Tale om at befordre dem herover paa anden Maade. Hvorvidt der kom noget ud af det hele, ved jeg ikke, men eet er i alt Fald givet, at Flyvemaskiner, Luftfartøjer i det hele, hidtil har været anlagt paa at fremstilles af saa spinkelt og let et Materiale som vel muligt. Det kan man ogsaa godt gøre, men der er jo ikke saa overmaade megen Garanti for Sikkerhed, naar der, som jeg nævnte for disse amerikanske Maskiners Vedkommende, er anvendt 3 mm tykt Gods i Motorernes Cylindre, og de kun kan virke i 70—100 Timer.

Jeg vil bede om, at de faa Bemærkninger, jeg her har fremsat, ikke maa blive opfattet som en Modstand mod Lovforslaget. Vi kan tværtimod i fuld Tilslutning til Stillingen i det andet høje Ting anbefale Tingets Medlemmer at tiltræde Lovforslaget.

Ellinger: Det forekommer mig, at det foreliggende Lovforslag er rigtig godt udarbejdet, klart, koncist, uden Overflødighed og velbygget, og hvad Indholdet angaar, tilfredsstillende det ganske sikkert de Krav, som i Øjeblikket maa stilles til en Lov paa dette Omraade. Vi kan derfor fra vor Side anbefale Lovforslagets Gennemførelse og har intet som helst Ønske

om, at det gøres til Genstand for en Udvalgsbehandling. Lovforslaget er jo i øvrigt blevet behandlet dels af Kommissioner, dels af et Folketingsudvalg; de Ændringer, som dette sidste har foretaget i Kommissionens Arbejde, er kun faa, bortset fra et enkelt Punkt, og det er derigennem erkendt, at det er et godt affattet Lovforslag.

Men der er altsaa dette Punkt, som ogsaa den højtærede Minister nævnte. Der er sket en Ændring derved, at Folketinget har vedtaget, at Erstatningspligten med Hensyn til Skade, der anrettes paa Personer og Ejendom udenfor selve Fartøjet, skal underbygges med en Forsikringspligt. Den højtærede Minister udtalte, at man i Folketinget aldeles afgjort og bestemt krævede, at Lovforslaget paa dette Punkt blev ændret fra, hvad Ministeren havde foreslaaet, nemlig, at Ministeren kunde bestemme, at en saadan Forsikringspligt skulde indføres, til, at den gøres obligatorisk. Jeg ved nu ikke, om den højtærede Minister alligevel har Ret, naar han siger, at dette aldeles afgjort og bestemt blev krævet i Folketinget — det fremgaar i alt Fald ikke af den Udtalelse, som Folketingsudvalgets Ordfører fremsatte, thi han lagde ikke Skjul paa, at det var et Krav, som var rejst indenfor Udvalget. Det maa altsaa være rejst fra en vis Side, jeg tror endogsaa han brugte det Udtryk, at fra en enkelt Side i Udvalget har man stærkt krævet, at Erstatningspligten blev underbygget med en Forsikringspligt, og Udvalgets øvrige Medlemmer — hvor mange ved man jo ikke — har saa føjet den paagældende deri. Men Ordføreren for Udvalget har selv været ret betænkelig herved, og er dette Tilfældet, synes jeg ikke, at Betegnelsen aldeles afgjort og bestemt er just den mest rammende for, hvorledes man i Folketingsudvalget har stillet sig til denne Sag. Mig forekommer det — og jeg er der ganske enig med Ministeren, — at man kunde have slaaet sig til Taals med den Bemyndigelse, Ministeren fik i § 39 i Lovforslaget til at indføre en saadan Forsikringspligt. Men har Ministeren, som jo bliver den, der paa Statens Vegne kommer til at deltage i Forhandlinger om Afslutningen af Konventioner med andre Lande, kunnet modtage denne Ændring, saa er der ingen Grund for os til at rejse Indvendinger derimod. Jeg vil dog blot bemærke, at her bliver Tale om en meget dyr Forsikring; saa vidt jeg ved, vil Forsikringen andrage omtrent 800 Kr. Kvartalet pr. Fartøj. Og koster det nu 80 Kr. — om det er rigtig, ved jeg ikke — at flyve til